

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกัน
โดยใช้เฟซบุ๊ก
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยี
ปัญญาภิวัฒน์

Achievement in Reading Comprehension with Collaborative Learning
using Facebook for CVE 1 student of Panyapiwat Technological
College

ปณชดา หมั่นศรี¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊กของผู้เรียนระดับปวช.ชั้นปีที่1สาขางานธุรกิจค้าปลีกมีวัตถุประสงค์ 1)เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊กก่อนเรียนและหลังเรียน 2)เพื่อหาระดับเจตคติที่มีต่อทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนระดับปวช.ชั้นปีที่ 1สาขางานธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้อง 30 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1)เนื้อหาบทเรียนรายวิชา 2000-1202 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 และแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3)แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน 4)แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊ก ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล รวมเป็นเวลา 8 สัปดาห์ วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package For Social Science) โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าPaired t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊กสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2)ระดับเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊กโดยรวมในระดับมาก

คำสำคัญ : การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ/การเรียนรู้ร่วมกัน/เฟซบุ๊ก

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

Abstract

This research is an experimental research about the achievement of Reading Comprehension with Collaborative Learning using facebook. The purposes of this research were 1) to study the achievement of Reading Comprehension with Collaborative Learning using facebook; 2) to study their satisfaction on Reading Comprehension with Collaborative Learning using facebook. The sample group selected by Purposive Sampling were 30 students studying in Certificate Vocational Education (CVE) 1st level, Retail Business in the second semester of the 2013 academic year in Panyapiwat Technological College. Research instruments consisted of instruction that is 1) the content of the course 2000-1202 English for Communication 2, an English reading comprehension test; 2) pre-test and post-test achievement on reading comprehension; 3) Collaborative Learning behavioral observation; and 4) questionnaire about students' satisfaction on Reading Comprehension with Collaborative Learning using facebook. The experiment lasted for eight weeks. The data were statistically analyzed through Mean, percentage, standard deviation and Paired t-test. The results showed that: 1) after using Collaborative Learning using facebook, their achievement of Reading Comprehension was statistically significantly higher than before learning (p -value < 0.05); 2) their overall satisfaction on Reading Comprehension with Collaborative Learning using facebook was at high level.

Keywords : Reading Comprehension/ Collaborative/ facebook

บทนำ

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการเตรียมประชาชนให้ทันกับเทคโนโลยี โดยมีภาษาเป็น ตัวกลางสำคัญในการรับหรือถ่ายทอดข้อมูลหรือข่าวสารจากแหล่งหนึ่งไปสู่อีกแหล่งหนึ่ง เป็น ลี้อกลางระหว่างมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นภาษาระหว่างประเทศ (International Language) และยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวันอีกด้วย ยุคที่ ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างรวดเร็วนั้น จำเป็นต้องมีทักษะและความรู้ใน การติดต่อกับต่างประเทศ มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจนถึงขั้นใช้ในการติดต่อสื่อสาร ค้นคว้า ความรู้ในขณะที่เรียนและการดำรงชีวิตที่พึ่งตนเองได้พร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมือในเวทีโลก (ศศิมล กังลี, 2544 อ้างใน จุติมา ศรีบัว, 2555) การที่จะเข้าถึงแหล่งความรู้ที่มีอยู่มากมายไม่ จำกัคบบระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้นั้น ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก เนื่องจากภาษาที่ใช้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ (สุรัสวดี อัจฉนนท์ลา 2549) จึงเห็นได้ว่าทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญมากหากเปรียบเทียบกับทักษะ อื่น ๆ เพราะผู้เรียนต้องใช้ในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ครูผู้สอนจึงควรจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึง

คุณค่าของการอ่านที่มีผลต่อการดำรงชีวิตในสังคม ซึ่งวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ได้แก่ การเรียนรู้ร่วมกัน(Collaborative) (Barkley, Cross and Major, 2004) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในกลุ่มได้ทำงานร่วมกัน ภายในแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันโดยจะมีการแสดงความคิดเห็นและการสนทนาร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม มีการช่วยเหลือพึ่งพากัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนของตนเองและส่วนรวม เพื่อให้ทั้งตนเองและสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เนื่องจากสังคมในปัจจุบัน ผู้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารพูดคุยแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลข่าวสารกันได้อย่างไร้พรมแดนจนกลายเป็นแหล่งชุมชนหรือสังคมออนไลน์(Social Network) สามารถนำมาปรับใช้ได้หลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะวงการการศึกษาที่ผู้เรียนใช้สื่อสังคมออนไลน์เข้ามาเป็นวิธีการในการเรียนรู้ร่วมกันกับผู้อื่นได้ทุกที่ ทุกเวลาทำให้ผู้เรียนแบ่งปันเนื้อหา แสดงความคิดเห็น เรียนรู้และเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากสภาพปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับปวช.ชั้นปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาพบว่า มีสาเหตุมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ไม่อยู่ในความสนใจของนักเรียน นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนั้น ไม่ได้เป็นผู้ค้นพบด้วยตนเอง ไม่ได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รวมทั้งระยะเวลาในการเรียนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยจึงคิดหาวิธีให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน(Collaborative) โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กที่ได้รับความนิยมในหลายกลุ่มทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มวัยรุ่น กลุ่มนักเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการเลือกใช้ในการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊ก เป็นทางหนึ่งที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนระดับปวช.ชั้นปีที่ 1 สาขางานธุรกิจค้าปลีก ในวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มของตน เพื่อร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนของตนเองและส่วนรวม เพื่อให้ทั้งตนเองและสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มประสบความสำเร็จร่วมกันตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเป็นทางเลือกสำหรับการใช้เป็นอุปกรณ์การสอนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊กของนักเรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1 สาขางานธุรกิจค้าปลีก ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อหาระดับเจตคติที่มีต่อทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊ก ของนักเรียนระดับปวช. ชั้นปีที่ 1 สาขางานธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับปวช.ชั้นปีที่ 1 สาขางานธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ กลุ่มที่เข้าเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้อง 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1)เนื้อหาบทเรียนรายวิชา 2000-1202 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 และแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3)แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน 4)แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊ก

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยมีดังนี้ 1)สร้างบทเรียนและแบบทดสอบตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงสร้างของรายวิชา 2000 - 1202 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีทั้งหมด 8 บทเรียน ผู้วิจัยเลือกใช้ 6 บทเรียน จัดทำเป็นแผนการเรียน ดังนี้ แผนการเรียนรู้ที่ 1 Meeting People แผนการเรียนรู้ที่ 2 Illness and Medicine แผนการเรียนรู้ที่ 3 Foods and Drinks แผนการเรียนรู้ที่ 4 At the Restaurant แผนการเรียนรู้ที่ 5 On Vacations แผนการเรียนรู้ที่ 6 At 7-ELEVEN Store มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จากบทเรียนทั้ง 6 บทเรียนของรายวิชา 2000 - 1202 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) .20 ขึ้นไป 3)สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊กจำนวน 1 ชุด ทั้งหมด 20 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 4)แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊ก จำนวน 1 ชุด 5 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 6 บทเรียน ในแต่ละบทเรียนใช้เวลาบทเรียนละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที ดังนี้ 1) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ใช้เวลา 60 นาที 30 ข้อ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด โดยทดสอบเป็นรายบุคคล 2) ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 3 คน ร่วมกันศึกษาเรียนรู้เนื้อหาในแต่ละบทเรียนและทำแบบทดสอบรายบท ผู้วิจัยบันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม 3) ผู้วิจัยตรวจแบบทดสอบแต่ละบทเรียนของแต่ละกลุ่ม 4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน 5)ให้ทำแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊ก หลังจากนั้นผู้วิจัยรวบรวมคะแนนจากแบบทดสอบความรู้ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน และประมวลผล

แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊ก สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Paired t-test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS(Statistical Package For Social Science)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊กของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีค่า Mean 5.97, S.D. 2.51 และหลังเรียนมี Mean 22.00, S.D. 2.73 เมื่อทดสอบด้วยสถิติ Paired t-test นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t = 8.03$, sig 0.000)

2. ผลจากสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 10 กลุ่ม โดยใช้ เฟซบุ๊กพบว่า ภาพรวมของผลจากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ในการทำแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนมีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ร่วมกันอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับคือ นักเรียนกลุ่มที่ 6 ค่าเฉลี่ย 3.67 กลุ่มที่ 1 ค่าเฉลี่ย 3.63 กลุ่มที่ 2 ค่าเฉลี่ย 3.57 และกลุ่มที่ 4 ค่าเฉลี่ย 3.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับพบว่า ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย 3.58 ด้านมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 3.57 และด้านความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ค่าเฉลี่ย 3.52 ส่วนด้านมีการสร้างความรู้ใหม่ ค่าเฉลี่ย 3.43 และด้านการเรียนรู้และปรับการทำงาน ค่าเฉลี่ย 3.42

3. ระดับเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊ก โดยภาพรวมพบว่า ระดับเจตคติด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยรวม 4.58 และระดับเจตคติที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านเนื้อหาบทเรียน ค่าเฉลี่ยรวม 4.38 ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ค่าเฉลี่ยรวม 4.33 และ ด้านภาพประกอบและการเข้าใช้เฟซบุ๊ก ค่าเฉลี่ยรวม 4.18 ตามลำดับ

อภิปรายผลการศึกษา

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊กของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีค่า Mean 5.97, S.D. 2.51 และหลังเรียนมี Mean 22.00, S.D. 2.73 เมื่อทดสอบด้วยสถิติ paired t-test นักเรียนมีความรู้หลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t = 8.03$, sig 0.000) พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กู๊ด(Good,1973) นิพนธ์ วรรณเวช (2550) และ ประทีป สุภพิมล(2554) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกิดจากความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและ

ทัศนคติอันเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งอาจวัดได้จากการทดสอบระหว่างเรียนหรือหลังการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของโคดี้ (Coady, 1984) กล่าวว่า การอ่านเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ความสามารถในการที่เข้าใจแนวความคิด ความรู้เดิม และยุทธวิธีเกี่ยวกับกระบวนการ และ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจตุมา ศรีบัว(2555) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการ อ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้น งานปฏิบัติสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 10 กลุ่ม โดยใช้ เฟซบุ๊กพบว่า ภาพรวมของผลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการทำแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกันอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ คือ นักเรียนกลุ่มที่ 6 ค่าเฉลี่ย 3.67 กลุ่มที่ 1 ค่าเฉลี่ย 3.63 กลุ่มที่ 2 ค่าเฉลี่ย 3.57 และ กลุ่มที่ 4 ค่าเฉลี่ย 3.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับพบว่า ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย 3.58 ด้านมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 3.57 และด้านความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ค่าเฉลี่ย 3.52 ส่วนด้านมีการสร้างความรู้ใหม่ ค่าเฉลี่ย 3.43 และด้านการ เรียนรู้และปรับการทำงาน ค่าเฉลี่ย 3.42 ข้อสำคัญอีกประการหนึ่งการที่นักเรียนมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ร่วมกัน การทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนได้ศึกษาบทเรียนและทำแบบทดสอบรายบท ร่วมกันภายในกลุ่ม โดยใช้ทางเลือกใหม่ คือการศึกษาเรียนรู้ร่วมกันจากสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก ซึ่งเป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่น กลุ่มผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของสลาวิน(Slavin, 1987); จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1997); ลูคัส (Lucas, 1998) กล่าวว่า การเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) ทางออนไลน์ที่ใช้รูปแบบของวิธีการทางสังคม ที่มีการพูดคุย เรียนรู้ ระหว่างกลุ่มคนเพื่อสร้างความรู้ขึ้นมาด้วยตนเอง จากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และสนับสนุน การเรียนรู้ที่เกิดจากความร่วมมือกันเรียนรู้และการช่วยเหลือกัน อาจร่วมมือกันอย่างเป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน การทำงานร่วมกันดังกล่าวนี้จะประกอบด้วย การวางแผนกำหนดเป้าหมาย ทำแผนปฏิบัติการ ดำเนินการตามที่กำหนด โดยสมาชิกทุกคนต้อง มีจิตสำนึกด้านความรับผิดชอบที่จะแสวงหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานของตน ร่วมกัน แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สร้างพลัง และการช่วยเหลือกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณมณ จีรัง สุวรรณและธนยศ สิริโชติก (2555)พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยระบบการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและสอดคล้องสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้

การใช้เฟซบุ๊ก เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลสรุปข้อมูลทั่วไปจากแบบสอบถามวัดเจตคติ พบว่า มีนักเรียนเข้า กลุ่มสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 จะเห็นได้

ว่านักเรียนสนใจและนิยมใช้เฟซบุ๊ก อาจเนื่องจากเฟซบุ๊กส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ถ้าเป็นการเรียนการสอนจะเป็นปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันระหว่างผู้สอนกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ดังนั้นการเข้าใช้ fanpage ในเฟซบุ๊ก ตั้งแต่บทเรียนและแบบทดสอบ การทำแบบทดสอบระหว่างบท ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย การเสริมแรงและให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีจากผู้สอน เมื่อนักเรียนทำผิดก็สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดได้ทันที ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฌอนอมพร เลาฮอร์สแสง(2544)ได้กล่าวว่า การสอนบนเว็บช่วยทลายกำแพงของห้องเรียนและเปลี่ยนจากห้องเรียน 4 เหลี่ยมไปสู่โลกกว้างแห่งการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพสนับสนุนสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับปัญหาที่พบในความเป็นจริงโดยเน้นให้เกิดการเรียนรู้ตามบริบทในโลกแห่งความเป็นจริง และการเรียนรู้จากปัญหา การสอนบนเว็บจะช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ที่กระตือรือร้นทั้งนี้ ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็นได้อยู่ตลอดเวลาโดยไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง เช่นการให้ผู้เรียนร่วมมือกันในการทำกิจกรรมต่างๆ บนเครือข่ายการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและแสดงไว้บนเว็บไซต์หรือการให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้ามาพบปะกับผู้เรียนคนอื่นๆ อาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญในเวลาเดียวกันที่ห้องสนทนา เป็นต้น และยังสอดคล้องกับการวิจัยของเยว และ หลิน (Yueh and Lin, 2005) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมบนเว็บสำหรับสนับสนุนการทำงานกลุ่มและการเรียนรู้ของผู้เรียนในรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลักกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยทางตอนเหนือของไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่า ระบบการเรียนที่มีสภาพแวดล้อมบนเว็บ สามารถสนับสนุนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก ประกอบด้วยฟังก์ชันที่สนับสนุน การทำงานกลุ่ม เช่น การรวบรวมข้อมูล การแลกเปลี่ยนข้อมูล การอภิปรายร่วมกัน การบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่ม และการช่วยเสริมศักยภาพทางการเรียน และนอกจากนั้นผู้เรียนยังมีทัศนคติที่ดีมากต่อระบบการเรียนที่มีสภาพแวดล้อมบนเว็บ

2. ระดับเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊ก โดยภาพรวมพบว่า ระดับเจตคติด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยรวม และระดับเจตคติที่อยู่ในระดับมาก 4.58 และระดับเจตคติที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านบทเรียน แบบทดสอบ ค่าเฉลี่ยรวม 4.38 ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ค่าเฉลี่ยรวม 4.33 และด้านภาพประกอบและการเข้าใช้เฟซบุ๊ก ค่าเฉลี่ยรวม 4.18 ตามลำดับ โดยพิจารณารายด้าน ดังนี้

2.1 บทเรียน แบบทดสอบ นักเรียนมีความสนใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.38) การเข้าไปศึกษาบทเรียน และทำแบบทดสอบในหน้า fanpage ในเฟซบุ๊ก ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมในการเรียนรู้เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น และกระตือรือร้นในการรับผิดชอบร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่มในการค้นหาคำตอบร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิสาข์ จิตวัตร(2543) ได้

กล่าวว่า กิจกรรมการสอนอ่านมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถอ่านเนื้อหาได้ด้วยใจ โดย มีจุดประสงค์ของการสอน 3 ระยะ ได้แก่ (1)กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน คือการที่ผู้เรียนจะอ่านสาร ได้อย่างเข้าใจ ต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับสารที่จะได้อ่าน เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ ให้ขีด เส้นใต้หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่าน หรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้อ่าน เพื่อให้ ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านสารเกี่ยวกับเรื่องใด การเตรียมข้อมูลประกอบการอ่านและ ค้นหาคำตอบที่จะได้จากสารที่อ่านนั้น ๆ หรือทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะ ปรากฏในสารที่จะได้อ่าน (2)กิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นการฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีอยู่หลายประเภทกิจกรรม เช่น อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์ อ่านแล้วเรียงภาพ อ่านแล้วเติมคำ อ่าน แล้วแก้ไขคำ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง อ่านแล้วหาประโยคหัวข้อเรื่อง จับใจความสำคัญ หรือหาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (3)กิจกรรมหลังการอ่าน โดยให้ผู้เรียนร่วมกันตั้งคำถาม เกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้วช่วยกันหาคำตอบสำหรับผู้เรียนระดับสูง อาจให้พูดอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์ หรือเจตคติของผู้เรียนเรื่องนั้น หรือทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ นักเรียนมีเจตคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.33) ซึ่งในด้านความเหมาะสมของคำถามแต่ละแบบทดสอบผู้เรียนมีเจตคติในระดับ มากที่สุด เมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547) กล่าวว่า การที่จะทำให้ทราบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนว่ามีการพัฒนาตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้หรือไม่ มาก น้อยเพียงใด ต้องใช้วิธีการทดสอบที่มีความถูกต้อง เที่ยงตรง มีคุณภาพการสร้างอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาที่เรียกว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบที่มี คุณภาพซึ่งผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนประเมินคุณภาพ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.67- 1.00 ตามเกณฑ์มาตรฐาน และนอกจากนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไป try out กับกลุ่มที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาหาค่าความยาก ได้ ค่าความ ยากง่ายระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนก ได้ค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ไว้ สอดคล้องกับ สุมาลี จันทรชลอ (2547) กล่าวว่า ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้งจุดประสงค์ที่ เป็นเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เป็นกระบวนการ ที่สำคัญที่เน้นในหลักสูตร ข้อสอบควรมีความ เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้อ่านและมีความยาวที่พอเหมาะ แบบทดสอบที่มีคุณภาพ สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้จริง.และสอดคล้องกับงานวิจัยของหวัง เหยิน ชิง (Wang, 2006) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการเรียนรู้ร่วมกันเทคนิคจิ๊กซอว์ มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ณ สถาบันเทคโนโลยี ชุง ฮวา ประเทศไต้หวัน พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบให้ ความร่วมมือกันนั้นมีผลคะแนนที่มากกว่ากลุ่มที่เรียนแบบดั้งเดิม และส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีต่อการ เรียนภาษาอังกฤษ เชื่อมโยงไปถึงความต้องการในการติดต่อปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษามากขึ้น

2.3 ภาพประกอบและการเข้าใจเฟซบุ๊ก นักเรียนมีเจตคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.33) เป็นการเสริมแรงทางบวกให้กับผู้เรียน เป็นการปรับเจตคติของผู้เรียนไป

ในทางที่ดีขึ้น ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาเรียนรู้ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของบาร์คเลย์ ครอส และเมเจอร์ (Barkley, Cross & Major, 2004) กล่าวถึงเทคนิคการใช้กราฟิก และการจัดระเบียบสารสนเทศ (Techniques Using Graphic Information Organizer) บางครั้งภาพก็มีคุณค่ามากกว่าคำเป็นพันคำ การจัดระเบียบกราฟิกเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการเปลี่ยนสารสนเทศที่ซับซ้อน เป็นการแสดงภาพอย่างมีความหมาย กราฟิกที่จัดระเบียบจะช่วยผู้เรียนให้ค้นพบรูปแบบ และการเชื่อมโยง ระหว่างความคิด ที่บางครั้งก็อาจจะเป็นไปได้เลยถ้าทำตามลำพัง เพราะว่ามันจะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ของทั้งหมด และยังช่วยผู้เรียนมีมุมมองทั้งที่เป็นภาพรวม และรายละเอียดย่อ ๆ นอกจากนั้นยังช่วยในการตีความหมาย การทำความเข้าใจ และทำให้ยังรู้ได้ง่ายยิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะการจัดระเบียบกราฟิก ใช้คำเดี่ยว หรือ วลีสั้น ๆ และผสมผสานกับการแสดงภาพ หรือ ไดอะแกรม การจัดระเบียบกราฟิกจะมีความยืดหยุ่นในการใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไป และดิลลอน (Dillon, 1995) กล่าวว่า การสร้างบทเรียนที่มีลักษณะเป็นสื่อหลายมิติมีขั้นตอน คือ (1) ศึกษาเนื้อหาที่จะนำมาพัฒนาเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และหาแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียน (2) จัดรูปแบบโครงสร้างของเนื้อหา ศึกษาคุณลักษณะของเนื้อหาที่จะนำมาใช้เป็นบทเรียนว่าควรจะนำเสนอในลักษณะใด (3) ออกแบบโครงสร้างเพื่อการเข้าถึงข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้ออกแบบควรศึกษาทำความเข้าใจกับโครงสร้างของบทเรียนแบบต่าง ๆ โดยพิจารณาจากลักษณะผู้เรียนและเนื้อหาว่าโครงสร้างลักษณะใดจะเอื้ออำนวยต่อการเข้าถึงข้อมูลของผู้เรียนได้ดีที่สุด (4) ทดสอบรูปแบบเพื่อหาข้อผิดพลาด จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขและทดสอบซ้ำอีกครั้ง จนแน่ใจว่าเป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพก่อนที่จะนำไปใช้งาน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเบียลโล (Biello, 2006) ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการและกระบวนการการออกแบบพัฒนาสื่อมัลติมีเดียที่มีปฏิสัมพันธ์ในวิชา ดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนารูปแบบ (Model) จากการสังเคราะห์ทฤษฎี และเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการศึกษา การออกแบบสื่อการสอน และการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียที่มีปฏิสัมพันธ์ โดยให้มีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการศึกษา ดนตรีศึกษา จิตวิทยา สถาบันการวิจัย เป็นต้น ผลที่ได้คือ รูปแบบของสื่อมัลติมีเดียที่สนับสนุน ความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนไม่ว่าจะแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรมการเรียนรู้ ตลอดจนพื้นฐานการศึกษาที่แตกต่างกัน

2.4 คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.58) เมื่อนักเรียนมีความตระหนัก เห็นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เฟซบุ๊ก สอดคล้องกับแนวคิดของถนอมพร เลหาจรัสแสง (2544) ได้เสนอเรื่องการสอนบนเว็บมีข้อดีอยู่หลายประการ ดังนี้ (1) สามารถช่วยแก้ปัญหาในด้านของข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ศึกษา (2) ช่วงส่งเสริมแนวคิดในเรื่องของการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากเว็บเป็นแหล่งความรู้ที่เปิดกว้างให้ผู้ที่ต้องการศึกษาในเรื่องใดสามารถเข้ามาค้นคว้าหาความรู้ ได้อย่างต่อเนื่องและตลอดเวลาการสอนบนเว็บ สามารถตอบสนองต่อผู้เรียนที่มีความใฝ่รู้

รวมทั้งมีทักษะในการตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ (3)เว็บได้กลายเป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการรูปแบบใหม่ครอบคลุมสารสนเทศทั่วโลกโดยไม่จำกัดภาษาซึ่งทำให้การค้นหาทำได้สะดวกและง่ายตกว่าการค้นหาข้อมูลแบบเดิม (4)เว็บช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็นได้อยู่ตลอดเวลาโดยไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง เช่นการให้ผู้เรียนร่วมมือกันทำกิจกรรมต่างๆ บนเครือข่าย การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและแสดงไว้บนเว็บบอร์ดหรือการให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้ามาพบปะกับผู้เรียนคนอื่นๆ อาจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญในเวลาเดียวกันที่ห้องสนทนา และ(5) เว็บเอื้อต่อการเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วยกัน และ/หรือผู้สอนปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนในเนื้อหาหรือสื่อการสอนบนเว็บ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคุรุบาแคก (Kurubacak, 2000) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการสอนผ่านเว็บผลการวิจัย พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนออนไลน์เนื่องจากสามารถสร้างสรรค์แนวคิดใหม่ๆ ผู้เรียนชอบที่จะได้รับความรู้จากข้อมูลที่มีอยู่มากกว่าจะต้องไปศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง ชอบการเรียนเป็นรายบุคคลมากกว่าเป็นกลุ่ม และการเรียนผ่านออนไลน์นั้นระบบต้องมีการให้คำแนะนำ และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ประโยชน์จากเครื่องมือต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาบทเรียน แบบทดสอบ หน้า fanpage ในเฟซบุ๊ก ต้องมีการเขียนแผนผังในการเข้าใช้งานในหน้า fanpage ในเฟซบุ๊ก การเปิดห้องกลุ่ม การเพิ่มสมาชิกกลุ่มในเฟซบุ๊ก เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการเข้าใช้งาน นอกจากนี้ยังต้องเตรียมทรัพยากรทางเทคโนโลยี มัลติมีเดียด้านต่างๆ ให้พร้อม เช่น เนื้อหา ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น

2. ผู้เรียนที่เข้าใช้หน้า fanpage ในเฟซบุ๊ก จะต้องได้รับคำแนะนำการใช้ เป็นรายกลุ่มอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

3. การออกแบบและสร้าง fanpage ในเฟซบุ๊ก ควรมีการศึกษาหรือปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด

4. ควรปรับปรุงด้านภาพประกอบให้มีการนำเสนอภาพ ขนาดของภาพ และการจัดพื้นที่ใช้ประกอบแต่ละบทเรียนมีความน่าสนใจ สอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละบทเรียน รวมถึงการเข้าถึงข้อมูล เนื้อหาบทเรียน และแบบทดสอบในเฟซบุ๊ก ควรออกแบบให้มีการเข้าใช้ได้สะดวกและรวดเร็วมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้เฟซบุ๊ก
2. การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในห้องสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันบนระบบสังคมออนไลน์ หรือระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

3. การสร้างคลังความรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษบนเฟซบุ๊ก เว็บไซต์ หรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- จตุมา ศรีบัว. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม กรุงเทพมหานคร.วารสารออนไลน์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 55(5). สืบค้น 2 กุมภาพันธ์ 2556, จาก<http://www.ejournal.su.ac.th/upload/341.pdf>
- ณมน จีรังสุวรรณ, และธนยศ สิริโชค. (2555). รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยระบบ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้. ใน บูรณาการการเรียนรู้ออนไลน์ประชาคมอาเซียน : นโยบายและกระบวนการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย.
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2544). การสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) นวัตกรรมเพื่อคุณภาพการเรียนการสอน.วารสารศึกษาศาสตร์สาร, 28(1), 87-94.
- นิพนธ์ วรรณเวช. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครู 5 ปี ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก (รายงานผลการวิจัย). ราชบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ประทีป สุกพิมล. (2554). ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA และรูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2547). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : แฮ้าออฟเคอร์มีส์ท์.
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ(พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรัสวดี อัจฉนนท์ลา. (2549). การพัฒนาฐานความรู้เพื่อการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Barkley, E.F., Cross, K.P. and Major, C.H. (2004).*Collaborative Learning Techniques: a Handbook for College Faculty*. USA : Wiley Imprint.

- Biello, A.D. (2006). A model for developing interactive instructional multimedia applications for electronic music instructors. *Dissertation Abstracts International*, 67(03), 905-A (UMI No. 3206011)
- Coady, J. (1984). *A Psycholinguistic Model of the ESL Reading, Reading in a Second Language*. Massachusettes : Busy House.
- Dillon, A. (1995). *Readers' models of text structures : the case of academic articles*. Retrieved December 15, 2012, from <http://www.ischool.utexas.edu/~adillon/Journals/Reader%20models.htm>
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill.
- Johnson, R.T. & Johnson, F.P. (1997). *Joining Together : Group Theory and Groupskills* (6th ed). Boston : Allyn and Bacon
- Kurubacak, G. (2000) *On-Line learning: A study of students' attitudes towards Web-based instruction*. AECT 2000 Conference. Long Beach CA, USA.
- Lucas, Henry C. (1998). *The Analysis Design, and Implementation of Information Systems* (3rd ed). New York : McGraw - Hill.
- Slavin, R.E. (1987). *Cooperative Learning*. Review of Educational Research .50: 315-342 Slavin, R.E. .Cooperative Learning and Cooperative School. Education Leadership. 45 (3) : 7- 13
- Wang, R.S. (2006). *The effect of jigsaw cooperative learning on motivation to learn English*. Chung-Hwa Institute of Technology, Taiwan. Dissertation Abstracts International.
- YuehHsiu-Ping and Lin Wei-Jane. (2005). *Developing a Web-based environment in supporting students team-working and learning in a problem-based learning approach*. Retrieved June 6, 2013, from <http://ieeexplore.ieee.org>